DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 10 grudnia 1960 r. Nr 18 Poz. 103—108

TREŚĆ:

Zarządzenia Ministra:

Okólnik Ministra:

Komunikaty

103.

ZARZĄDZENIE nr 241 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 października 1960 r.

w sprawie zasad tworzenia i wykorzystywania funduszu dyspozycyjnego w jednostkach podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(znak: FE/60)

W związku z przepisem § 4 uchwały nr 247 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1960 r. w sprawie tworzenia i wykorzystywania funduszu dyspozycyjnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz zjednoczenia i zarządy, podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, określone w § 2, uprawnione są do tworzenia w ramach planu kosztów administracyjno-gospodarczych funduszu dyspozycyjnego i rozporządzania nim zgodnie z zasadami ustalonymi w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. 1. Górna granica kwot funduszu dyspozycyjnego, ustalonych w rocznych planach przedsiębiorstw, nie może przekraczać:

1) w przedsiębiorstwach przemysłowych:

a) nadzorowanych przez zjednoczenia przemysłu materiałów budowlanych — według następujących kategorii ich zaszeregowania w obowiązującym systemie płac:

— kategoria I przemysłów: cementowego, ceramicznego, szklarskiego, wapienniczego i gipsowego zł 25.000.—

— kategoria II przemysłów: cementowego, ceramicznego, szklarskiego, wapienniczego i gipsowego oraz kategoria I przemysłów pozostałych zł 20.000.—

— kategoria III przemysłów: cementowego, ceramicznego, szklarskiego, wapienniczego i gipsowego oraz kategoria II przemysłów pozostałych zł 15.000.—

— kategoria III przemysłów pozostałych oraz kategoria IV przemysłu szklarskiego zł 10.000.—

b) nadzorowanych przez zarządy budownictwa, zatrudniających:

— powyżej 1000 pracowników zł 25.000.—
— od 500 do 1000 pracowników zł 20.000.—
— od 250 do 500 pracowników zł 15.000.—
— od 100 do 250 pracowników zł 10.000.—

2) w Przedsiębiorstwie Przemysłowym Budowy Huty im. Lenina, Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego Nowa Huta, Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego „Petrobudowa" oraz Dolnośląskim Przedsiębiorstwie Budowy Elektrowni i Przemysłu zł 50.000.—

3) w cementowniach: „Wierzbica", „Nowa Huta", „Chełm" i „Odra" zł 40.000.—

4) w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, zatrudniających:

a) powyżej 2500 pracowników zł 25.000.—

b) od 1000 do 2500 pracowników zł 20.000.—

c) od 250 do 1000 pracowników zł 13.000.—

5) w biurach projektów, zatrudniających:

a) powyżej 600 pracowników zł 11.000.—

b) od 200 do 600 pracowników zł 7.500.—

c) od 100 do 200 pracowników zł 3.500.—

6) w Biurze Rozliczeń Budownictwa zł 7.500.—

7) w przedsiębiorstwach transportowych, zatrudniających:

a) powyżej 1000 pracowników zł 15.000.—

b) od 600 do 1000 pracowników zł 7.500.—

c) od 300 do 600 pracowników zł 5.000.—

8) w przedsiębiorstwach obrotu towarowego, zatrudniających powyżej 100 pracowników zł 4.500.—

9) w Przedsiębiorstwie Eksportu Wytwórni Betonów „Fabex" zł 25.000.—

10) w przedsiębiorstwach prowadzących działalność eksportową, posiadających fundusz dyspozycyjny w kwocie niższej niż 25.000 zł — kwota tego funduszu może być na podstawie każdorazowej decyzji Ministra zwiększona do 25.000 zł, o ile produkcja przeznaczona na eksport w tych przedsiębiorstwach wynosi co najmniej 30%.

2. Górna granica kwot funduszu dyspozycyjnego, ustalonych w rocznych preliminarzach zjednoczeń i zarządów, nadzorujących przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1, nie może przekraczać:

1) w zjednoczeniach przemysłu materiałów budowlanych:

a) w Zjednoczeniach Przemysłu: Cementowego, Szklarskiego, Ceramicznego oraz Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa — po zł 30.000.—

b) w Zjednoczeniach: Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego, Ceramiki Budowlanej, Silikatowego, Betonów, Izolacji, Kruszyw i Surowców Mineralnych oraz Centrali Materiałów Budowlanych — Zarząd Przedsiębiorstw — po zł 20.000.—

c) w Zjednoczeniach Przemysłu Kamienia Budowlanego i Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych oraz w Zjednoczonych Zakładach Stolarki Budowlanej — po zł 12.000.—

2) w zarządach budownictwa:

a) w Zarządzie Budownictwa „Warszawa", Północno-Wschodnim i Krakowskim Zarządzie Budownictwa, Zarządzie Budownictwa Elektrowni, Zarządzie Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego, Zarządzie Przedsiębiorstw Robót Elektrycznych „Elektromontaż" oraz Zarządzie Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal" — po zł 28.000.—

b) w Łódzkim i Poznańskim Zarządzie Budownictwa, Śląskim Zarządzie Budownictwa Przemysłowego oraz Zarządzie „Instalacje Przemysłowe" — po zł 20.000.—

c) w Bydgoskim, Gdańskim i Wrocławskim Zarządzie Budownictwa — po zł 15.000.—

d) w Kieleckim, Lubelskim, Rzeszowskim i Szczecińskim Zarządzie Budownictwa oraz Zarządzie Budowy Pieców Przemysłowych — po zł 10.000.—

3. Górna granica kwot funduszu dyspozycyjnego, ustalonych w rocznych preliminarzach wojewódzkich zjednoczeń przemysłu terenowego materiałów budowlanych i wojewódzkich zarządów (zjednoczeń) przedsiębiorstw budownictwa terenowego, nadzorujących przedsiębiorstwa objęte planem terenowym, nie może przekraczać zł 12.000.—

4. Górna granica kwoty funduszu dyspozycyjnego, ustalonej w rocznym preliminarzu Śląskiego Zarządu Budownictwa Miejskiego, nie może przekraczać zł 30.000.—

§ 3. Dyrektorzy przedsiębiorstw, określonych w § 2, ust. 1, w skład których wchodzą jednostki działające na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, mogą wydzielać z kwot ustalonych dla tych przedsiębiorstw odpowiednie limity, w ramach których kierownicy tych jednostek tworzą fundusz dyspozycyjny i rozporządzają nim zgodnie z zasadami, ustalonymi w zarządzeniu.

§ 4. 1. Wydatki o charakterze reprezentacyjnym przedsiębiorstw, nie wymienionych w § 2, ust. 1, jak również przedsiębiorstw podporządkowanych Śląskiemu Zarządowi Budownictwa Miejskiego oraz przedsiębiorstw przemysłu terenowego materiałów budowlanych i budownictwa terenowego, mogą być pokrywane z funduszu dyspozycyjnego właściwego zjednoczenia lub zarządu.

2. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, mogą wstępnie pokrywać wydatki reprezentacyjne za zgodą jednostki nadrzędnej z własnych środków obrotowych do czasu ich refundacji z funduszu dyspozycyjnego tej jednostki.

§ 5. 1. Fundusz dyspozycyjny przeznaczony jest na:

1) wydatki związane z podejmowaniem zagranicznych kontrahentów oraz gości z zagranicy, pozostających w kontakcie z przedsiębiorstwem lub jego jednostkami nadrzędnymi (np. zakup biletów na imprezy rozrywkowe, zorganizowanie wycieczki),

2) urządzenie przyjęcia dla delegacji zagranicznej lub z innych uzasadnionych powodów przy zachowaniu warunków, określonych w zarządzeniu nr 114 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 czerwca 1960 r. w sprawie oszczędności w wydatkach na reprezentację,

3) pokrycie kosztów skromnego posiłku podczas długotrwałych narad roboczych oraz wydatków na zakup herbaty, kawy i bezalkoholowych napojów chłodzących,

4) sporadyczne, niewielkie ofiary pieniężne lub dary w naturze na cele społeczne.

2. Z funduszu dyspozycyjnego można również zaliczkowo pokrywać wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 1) i 2), dokonane na zlecenie jednostek organizacyjnych innych resortów do czasu ich refundacji.

3. Wydatki, wymienione w ust. 1 i 2, mogą być pokrywane tylko z funduszu dyspozycyjnego.

4. Niedopuszczalne jest pokrywanie z funduszu dyspozycyjnego wydatków na:

1) podejmowanie poczęstunkiem osób pozostających w kontaktach służbowych ze zjednoczeniem (zarządem) lub przedsiębiorstwem (np. przedstawicieli innych przedsiębiorstw, członków komisji bilansowej), z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 1 pkt 1)—3),

2) urządzanie przyjęć z okazji uruchomienia nowych działów produkcji, sklepów, punktów usługowych, zakończenia remontów itp.,

3) wypłatę nagród lub premii,

4) pokrycie kosztów pobytu turystów z zagranicy, przybywających do Polski na prawach wymiany turystycznej między zakładami pracy.

§ 6. Funduszem dyspozycyjnym rozporządza dyrektor przedsiębiorstwa (zjednoczenia, zarządu), a w czasie jego nieobecności — osoba przez niego upoważniona.

§ 7. 1. Finansowanie wydatków z funduszu dyspozycyjnego powinno być dokonywane na podstawie oryginalnych dowodów. Stosowanie dowodów zastępczych, podpisanych przez dyrektora dopuszcza się w przypadkach, gdy nie ma możliwości uzyskania rachunku.

2. Wydatki z funduszu dyspozycyjnego należy księgować w ciężar właściwego konta kosztów w odrębnej pozycji analitycznej.

§ 8. 1. W IV kwartale 1960 r. fundusz dyspozycyjny może być wykorzystany do wysokości $^1/_4$ limitów, ustalonych w § 2 niniejszego zarządzenia z tym zastrzeżeniem, że:

1) w przedsiębiorstwach, określonych w § 2, ust. 1, wydatki z funduszu dyspozycyjnego za cały rok 1960 (kalendarzowy) nie mogą przekroczyć $^7/_8$ limitu obowiązującego przed wejściem w życie okólnika nr 63 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 maja 1960 r. w sprawie wykorzystania środków funduszu dyspozycyjnego,

2) w zjednoczeniach i zarządach, o których mowa w § 2, ust. 2—4, wydatki za cały rok 1960 (kalendarzowy) nie mogą przekroczyć $^7/_8$ kwot ustalonych w ich preliminarzach rocznych na rok kalendarzowy 1959 lub rok gospodarczy 1959/60.

2. Wydatki kwalifikujące się do pokrycia z funduszu dyspozycyjnego, poniesione przez przedsiębiorstwa, którym cofnięte zostały uprawnienia do tworzenia własnego funduszu (§ 4), a dokonane po dniu 30 czerwca 1960 r. przez przedsiębiorstwa przemysłu terenowego materiałów budowlanych i budownictwa terenowego oraz podporządkowane Śląskiemu Zarządowi Budownictwa Miejskiego, jak również dokonane po dniu 30 września 1960 r. przez przedsiębiorstwa nie wymienione w § 2 ust. 1 — powinny być zrefundowane z funduszu dyspozycyjnego właściwej jednostki nadrzędnej.

§ 9. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 października 1960 r.

2. Równocześnie tracą moc:

1) zarządzenie nr 191 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 października 1957 r. w sprawie funduszu dyspozycyjnego przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 9, poz. 51),

2) zarządzenie nr 4 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 2 stycznia 1957 r. w sprawie utworzenia funduszu dyspozycyjnego oraz rozporządzania nim przez dyrektorów centralnych zarządów (zarządów) przemysłu (Dz. Urz. MPMB nr 1, poz. 2).

MINISTER
M. Olewiński

104.

ZARZĄDZENIE nr 255 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 listopada 1960 r.

w sprawie powołania Resortowej Komisji orzekającej o naruszeniu dyscypliny budżetowej.

(znak: FE. 6/13-51/60)

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1960 r. w sprawie kar porządkowych za naruszenie dyscypliny budżetowej (Dz. U. nr 41, poz. 247) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się przy Departamencie Finansowo-Ekonomicznym Resortową Komisję orzekającą o naruszeniu dyscypliny budżetowej, zwaną dalej „Komisją".

§ 2. 1. W skład Komisji wchodzą:

1) Przewodniczący:

mgr Lucjan Pacia	— Dyrektor Departamentu Finansowo-Ekonomicznego

2) Zastępcy przewodniczącego:

— Jan Peciakowski	— Naczelnik Wydziału w Departamencie Finansowo-Ekonomicznym
— Czesław Krzemiński	— V-Dyrektor Departamentu Księgowości i Rewizji

3) Członkowie:

Marian Biel	— Naczelnik Wydziału w Departamencie Finansowo-Ekonomicznym
Wilhelm Ruszkowski	„
Jerzy Twardowski	— Naczelnik Wydziału w Departamencie Zatrudnienia Płac i Bezpieczeństwa Pracy.
mgr Jerzy Kokowski	— st. inspektor w Departamencie Techniki

Władysława Chabera — st. inspektor w Departamencie Księgowości i Rewizji

mgr Tadeusz Kasprzycki — Naczelnik Wydziału w Departamencie Organizacyjno-Administracyjnym

Stanisława Skompiec — Naczelnik Wydziału w Biurze Budżetowo-Gospodarczym

mgr Ludwik Hermel — gł. księgowy w Instytucie Techniki Budowlanej

Czesław Gerczuk — z Departamentu Finansowo-Ekonomicznego, pełniący funkcję sekretarza Komisji

Przewodniczący Komisji lub jego zastępca wyznacza spośród członków Komisji przewodniczącego i dwóch członków składu orzekającego.

2. Zadaniem Komisji jest orzekanie w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej.

3. Komisja działa w trybie i na zasadach, ustalonych w powołanym we wstępie rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1960 r.

4. Przewodniczący Komisji może w miarę potrzeby powoływać rzeczoznawców.

5. Obsługę biurową Komisji sprawuje Departament Finansowo-Ekonomiczny.

§ 3. 1. Za udział w posiedzeniach Komisji, odbytych w godzinach pozasłużbowych, przysługuje wynagrodzenie w wysokości, ustalonej w § 31 powołanego we wstępie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1960 r.

2. Wynagrodzenia Komisji pokrywane są z budżetu Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 4. Jednostkami wykonującymi budżet centralny w Części Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w rozumieniu § 3 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1960 r. są jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:

1) jednostki i zakłady budżetowe,

2) zarządy, zjednoczenia, przedsiębiorstwa, instytuty naukowo-badawcze i centralne laboratoria, które w zakresie dochodów przejmują wpłaty na prowadzony rachunek dochodów budżetowych, a w zakresie wydatków, gdy dokonują ich bezpośrednio w ciężar środków budżetowych — a więc gdy są dysponentami kredytu budżetowego.

§ 5. 1. Kierownicy jednostek organizacyjnych, określonych w § 4 niniejszego zarządzenia, obowiązani są zawiadamiać pisemnie Komisję o naruszeniu dyscypliny budżetowej w przypadkach określonych w § 5 ust. 4 i § 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1960 r.

2. W zawiadomieniach należy dokładnie i wyczerpująco określać przypadki naruszenia dyscypliny budżetowej.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1960 r.

MINISTER
M. Olewiński

105.

ZARZĄDZENIE nr 257 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 6 grudnia 1960 r.

zmnieniające zarządzenie nr 162 z dnia 25 maja 1959 r. w sprawie nadawania sztandarów przechodnich Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz sztandarów przechodnich Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(znak: PL-5/60)

W porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. W Zarządzeniu nr 162 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 maja 1959 r. w sprawie nadawania sztandarów przechodnich Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz sztandarów przechodnich Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 10, poz. 93) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6 ostatnie zdanie otrzymuje następujące brzmienie: „Pierwszy okres współzawodnictwa obejmuje I i II kwartał; drugi okres III i IV kwartał."

2) przepis § 7 otrzymuje następujące brzmienie:
„§ 7. 1. Zadania współzawodnictwa pracy, które ze względu na potrzeby gospodarki narodowej uznaje się za najbardziej ważne i konieczne oraz wysokości nagród pieniężnych i terminy podsumowania wyników współzawodnictwa będą podawane do wiadomości załóg na 2 tygodnie przed początkiem okresu objętego współzawodnictwem.

2. Zadania oraz kryteria do oceny współzawodnictwa pracy ustalają w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:

a) dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych — Departament Planowania Produkcji Budowlanej, w porozumieniu z zainteresowanymi jednostkami organizacyjnymi,

b) dla przedsiębiorstw nadzorowanych przez Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa — Departament Mechaniki, Energetyki i Transportu, w porozumieniu ze Zjednoczeniem Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa,

c) dla biur projektów — Zarząd Projektowania Budownictwa,

d) dla wojewódzkich central materiałów budowlanych — Centrala Materiałów Budowlanych — Zarząd Przedsiębiorstw,

e) dla przedsiębiorstw transportowych — Departament Mechaniki, Energetyki i Transportu.

3. Terminy podsumowania oraz wysokość nagród pieniężnych przeznaczonych na współzawodnictwo podaje Departament Planowania Produkcji Budowlanej."

§ 2. W roku 1961 ze względu na przejście z układu roku gospodarczego na układ roku kalendarzowego, pierwszy okres współzawodnictwa obejmuje również IV kwartał 1960 r.

§ 3. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 października 1960 r.

2. Równocześnie traci moc zarządzenie nr 168 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 lipca 1960 roku w sprawie ustalenia zadań współzawodnictwa pracy na okres II i III kwartału 1960 roku dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych, przedsiębiorstw transportowych, przedsiębiorstw przemysłowych nadzorowanych przez Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa, biur projektów, wojewódzkich central materiałów budowlanych nadzorowanych przez Centralę Materiałów Budowlanych — Zarząd Przedsiębiorstw.

MINISTER
M. Olewiński

106.

ZARZĄDZENIE nr 258 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 grudnia 1960 r.

w sprawie ewidencji podstawowych maszyn budowlanych.

(znak: MET-2-4478/60)

W związku z zarządzeniem nr 209 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 1960 r. w sprawie ewidencji podstawowych maszyn budowlanych, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wszystkie jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych obowiązane są sporządzać zestawienia ewidencyjne maszyn budowlanych, według wzoru i wytycznych, stanowiących załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia.

2. Obowiązek sporządzania zestawień ewidencyjnych maszyn, o którym mowa w ust. 1, nie zwalnia od obowiązków, wynikających z zarządzenia nr 406 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 października 1958 r. w sprawie obowiązku uzupełnienia i uporządkowania dokumentacji techniczno-ruchowej dla maszyn i urządzeń technicznych oraz wprowadzenia rejestru maszyn budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 13, poz. 100).

§ 2. Zbiorczą krajową ewidencję podstawowych maszyn budowlanych prowadzi Przedsiębiorstwo Części Zamiennych Maszyn Budowlanych i Przemysłu Materiałów Budowlanych i składa zestawienie zbiorcze Ministerstwu Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Departament Mechaniki, Energetyki i Transportu w trybie i terminach, ustalonych w wytycznych, stanowiących załącznik nr 2 do zarządzenia:

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 20 grudnia 1960 r.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 258 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 grudnia 1960 r.

WYKAZ

podstawowych maszyn budowlanych, które powinny być objęte ewidencją:

1.	Koparki jednonaczyniowe	— jednostka charakterystyczna:	pojemność łyżki w m^3
2.	Koparki wielonaczyniowe	— — „ —	wydajność w m^3/godz.
3.	Spycharki	— — „ —	moc silnika w KM
4.	Ciągniki gąsienicowe	— — „ —	moc silnika w KM
5.	Żurawie wieżowe	— — „ —	tm
6.	Żurawie samojezdne od 1 tony	— — „ —	udźwig w t
7.	Żurawie kolejowe	— — „ —	udźwig w t
8.	Inne żurawie budowlane o udźwigu 5 t	— — „ —	udźwig w t
9.	Równiarki	— „ —	moc silnika w KM
10.	Zrywarki	— „ —	moc silnika w KM i ilość zębów
11.	Zgarniarki	— „ —	pojemność skrzyni w m^3
12.	Sprężarki przewoźne o wyd. 3 m^3/min i powyżej	— — „ —	wydajność w m^3/min.
13.	Kruszarki szczękowe od 6 m^3/godz	— — „ —	wydajność w m^3/godz.
14.	Walce drogowe ponad 4 t	— — „ —	ciężar walca w t
15.	Rotorowe śniegozbieracze (pługi odśnieżne)	— — „ —	wydajność w m^3/godz.
16.	Maszyny do stabilizacji gruntu	— — „ —	wydajność w m^2/godz.
17.	Skraplacze bitumiczne	— „ —	pojemność kotła w tonach
18.	Przyczepy niskopodwoziowe	— — „ —	nośność w t

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 258 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 grudnia 1960 r.

WYTYCZNE

w sprawie sporządzania zestawień ewidencyjnych podstawowych maszyn budowlanych.

1. Ilekroć w dalszej treści jest mowa o „maszynach", należy przez to rozumieć podstawowe maszyny budowlane, wyszczególnione w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 258 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 grudnia 1960 r.

2. Ilekroć w dalszej treści jest mowa o „posiadaczach", należy przez to rozumieć jednostki organizacyjne (przedsiębiorstwa, zakłady, instytuty), posiadające w zarządzanym przez siebie majątku trwałym podstawowe maszyny budowlane.
3. Podstawą do sporządzania zestawień ewidencyjnych maszyn są zestawienia ewidencyjne, wykonywane przez posiadaczy tych maszyn według załączonego wzoru.
4. Zestawienia, o których mowa w ust. 3, należy sporządzać według stanu inwentarzowego na dzień 31 grudnia każdego roku, w kolejności ustalonej w wykazie podstawowych maszyn budowlanych stanowiącym załącznik nr 1. Zestawienia należy sporządzać na podstawie zasadniczych dokumentów ewidencyjnych maszyn, określonych w piśmie okólnym nr 58 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 13 grudnia 1958 roku i wyszczególnić kolejno rodzajami np.: koparki jednonaczyniowe, koparki wielonaczyniowe, spycharki, ciągniki gąsienicowe itd. Każdy rodzaj maszyn należy grupować w/g typów i rodzaju napędu, w rubryce nr 4 należy podać wielkości charakterystyczne wyszczególnione w wykazie, stanowiącym załącznik nr 1. W rubryce nr 7 należy podać rodzaj napędu i moc silnika, np. dla silnika spalinowego: s — 80 KM, dla silnika elektrycznego: e — 80 kW; pozostałe rubryki nie wymagają objaśnień. Np.: nazwa maszyny — koparka jednonaczyniowa, typ — E — 505, wielkość charakterystyczna — 0,5 m^3, kraj producenta — ZSRR, rok budowy — 1952, rodzaj napędu i moc s — 80 KM, ilość — 3, w tym %% zużycia do 25% — 1, do 50% — 2.
5. Posiadacze maszyn przesyłają odpowiednio sporządzone zestawienie w terminie do dnia 15 lutego każdego roku do:
   1) swojej jednostki nadrzędnej (zarząd, zjednoczenie),
   2) właściwej rejonowej komendy wojskowej,
   3) Przedsiębiorstwa Części Zamiennych Maszyn Budowlanych i Przemysłu Materiałów Budowlanych w Warszawie, ul. Męcińska 17, pozostawiając jeden egzemplarz zestawienia w swoich aktach,
6. Jednostki nadrzędne posiadaczy maszyn sporządzają, na podstawie otrzymanych zestawień, zestawienia zbiorcze, przesyłając je w terminie do dnia 1 marca każdego roku do Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Departament Mechaniki, Energetyki i Transportu oraz do Przedsiębiorstwa Części Zamiennych Maszyn Budowlanych i Przemysłu Materiałów Budowlanych w Warszawie, ul. Męcińska 17. Zestawienie zbiorcze należy sporządzać na „zestawieniu ewidencyjnym", stanowiącym załącznik do wytycznych, ujmując poszczególne maszyny w grupy według typów, roku budowy.
7. Przedsiębiorstwo Części Zamiennych Maszyn Budowlanych i Przemysłu Materiałów Budowlanych na podstawie otrzymanych zestawień (ust. 5 pkt 3) sporządza:
   a) zbiorcze zestawienie maszyn budowlanych wg resortów,
   b) krajowe zestawienie maszyn budowlanych wg grup maszyn.

   Jeden egzemplarz zestawień ewidencyjnych wymienionych pod lit a) i b), Przedsiębiorstwo Części Zamiennych Maszyn Budowlanych i Przemysłu Materiałów Budowlanych przesyła do Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Departament Mechaniki, Energetyki i Transportu, w terminie do 1 maja każdego roku.
8. Posiadacze maszyn obowiązani są na żądanie Ministra Obrony Narodowej, niezależnie od zestawień, o których mowa w ust. 3—5, przesłać zestawienia dodatkowe w trybie i według zasad przez niego ustalonych.

Załącznik do wytycznych w sprawie prowadzenia ewidencji podstawowych maszyn budowlanych.

Ministerstwo ....
Nazwa i adres jednostki nadrzędnej

....

Nazwa i adres posiadacza

....

ZESTAWIENIE EWIDENCYJNE

maszyn budowlanych wg stanu na dzień 31 grudnia .... roku.

Lp	Nazwa maszyny	Typ	Wielkość charakterystyczna	Kraj producenta	Rok budowy	Rodzaj napędu i moc	Ilość sztuk	W tym %% zużycia				Uwagi
								do 25%	do 50%	do 75%	Przeznaczonych na złom	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

107.

ZARZĄDZENIE nr 260 MINISTRA BUDOWNICTWA i PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 9 grudnia 1960 r.

w sprawie funduszu zakładowego w podległych radom narodowym przedsiębiorstwach budownictwa terenowego, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(znak: ZBT/60)

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1960 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1960 w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i geologicznych, w samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego oraz w pracowniach konserwacji zabytków (Dz. U. nr 34, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. W podległych radom narodowym przedsiębiorstwach budownictwa terenowego, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego i rozliczających się z budżetem terenowym, zwanych dalej „przedsiębiorstwami" tworzy się fundusz zakładowy na rok 1960, obejmujący okres od dnia 1 kwietnia do dnia 31 grudnia 1960 r.

§ 2. Przedsiębiorstwa dokonują odpisów na fundusz zakładowy na zasadach, określonych w powołanym rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1960 r. według stawek, ustalonych zgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia.

§ 3. Wysokość stawek odpisów dla przedsiębiorstw planowo-rentownych, w zależności od ich podporządkowania poszczególnym wojewódzkim zarządom przedsiębiorstw budownictwa terenowego, jest określona w wykazie, stanowiącym załącznik do zarządzenia, uzgodnionym z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 4. Dyrektorzy wojewódzkich zarządów przedsiębiorstw budownictwa terenowego mogą ustalić indywidualne stawki odpisów dla poszczególnych przedsiębiorstw na podstawie stawek ustalonych w wykazie, stanowiącym załącznik do zarządzenia w tych przypadkach, gdy w planach tych przedsiębiorstw założono nierównomierne obniżenie akumulacji jako wynik przewidywanego wprowadzenia systemu rozliczeń za zakończone elementy obiektów budowlanych.

§ 5. 1. Dyrektorzy wojewódzkich zarządów przedsiębiorstw budownictwa terenowego mogą ponadto zróżnicować po uzgodnieniu z właściwymi okręgowymi zarządami Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych stawki odpisów dla branżowych grup przedsiębiorstw, a w uzsadnionych przypadkach również dla poszczególnych przedsiębiorstw tej samej grupy branżowej.

2. Zróżnicowanie stawek dla przedsiębiorstw tej samej grupy branżowej może nastąpić tylko wtedy, gdy odpisy funduszu zakładowego, obliczone według stawek ustalonych w wykazie, stanowiącym załącznik do zarządzenia lub w sposób przewidziany w § 4, powodowałyby w przedsiębiorstwach tej samej branży znaczne różnice w wysokości funduszu zakładowego, przypadającego na jednego pracownika, a różnice te nie byłyby wynikiem zasadniczo różnego stopnia gospodarności tych przedsiębiorstw.

§ 6. 1. Dla przedsiębiorstw planowo-deficytowych lub o niskiej rentowności to jest takich, w których planowany zysk nie stanowi więcej niż 1% wartości planowanej sprzedaży produkcji podstawowej wykonanej siłami własnymi tych przedsiębiorstw, dyrektorzy wojewódzkich zarządów nadzorujących te przedsiębiorstwa, w porozumieniu z właściwym Okręgowym Zarządem Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ustalą w terminie do dnia 24 grudnia 1960 r. stawki odpisów zasadniczych do wysokości 4% planowanego osobowego funduszu płac oraz odpisu dodatkowego do wysokości, określonej w § 3 ust. 2—5 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1960 r.

2. Przez planowany zysk należy rozumieć kwotę zysku ustaloną w zatwierdzonym planie techniczno-ekonomicznym przedsiębiorstwa, sporządzonym w cenach obowiązujących przed dniem 1 lipca 1960 r. i uwzględniającym skutki wprowadzenia systemu rozliczeń za zakończone elementy obiektów budowlanych.

§ 7. Zróżnicowanie stawek, o których mowa w §§ 4—6, może nastąpić pod warunkiem, że łączna kwota planowanego funduszu zakładowego wszystkich przedsiębiorstw nadzorowanych przez dany wojewódzki zarząd nie przekracza kwoty, jaka wynika ze stosunku stawki ustalonej dla danego zarządu w wykazie, stanowiącym załącznik do zarządzenia, do zysku planowanego przez ten zarząd.

§ 8. Ustalenie wysokości stawek odpisów, o którym mowa w §§ 4—5, powinno być dokonane w terminie do dnia 24 grudnia 1960 r. W przypadku nie ustalenia stawek w powyższym terminie obowiązują stawki ustalone w załączniku do zarządzenia.

§ 9. 1. Dyrektorzy wojewódzkich zarządów określą dla nadzorowanych przedsiębiorstw podstawowe zadania rzeczowe, wykonanie których stanowi jeden z warunków uzyskania uprawnień do tworzenia funduszu zakładowego w myśl § 5 ust. 1 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1960 r.

2. Podstawowymi zadaniami rzeczowymi przedsiębiorstw budowlano-montażowych są:

1) plan izb mieszkalnych,

2) plan izb szkolnych.

3. Niezależnie od zadań, o których mowa w ust. 2, dyrektorzy wojewódzkich zarządów powinni określić dla poszczególnych przedsiębiorstw indywidualne dodatkowe zadania, dostosowane do programu produkcji tych przedsiębiorstw, które należy traktować na równi z podstawowymi zadaniami rzeczowymi.

§ 10. 1. W związku ze zmianami cen zaopatrzeniowych i taryf przewozowych oraz cen produkcji budowlano-montażowej, wprowadzonymi z dniem 1 lipca 1960 r., przedsiębiorstwa dokonują następujących statystycznych korekt wyników bilansowych przy ustaleniu podstawy obliczeniowej funduszu zakładowego:

1) przedsiębiorstwa budowlano-montażowe zwiększą wynik bilansowy o kwoty wynikające z:

a) obniżenia rentowności produkcji budowlano-montażowej, wprowadzonego na podstawie zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 czerwca 1960 r. w sprawie kosztorysów i rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wykonywane w drugim półroczu 1960 r. (Mon. Pol. nr 59, poz. 281),

b) zmiany stawek, cen i taryf, dokonanej w dniu 1 lipca 1960 r. w tych składnikach kosztów, które nie zostały objęte w rozliczeniach ujmujących różnice cen materiałów i taryf, przeprowadzonych na podstawie zarządzenia, o którym mowa w pkt 1 lit. a);

2) przedsiębiorstwa produkcji pomocniczej i usługowe, a także przedsiębiorstwa budowlano-montażowe w zakresie produkcji pomocniczej i usług skorygują wyniki bilansowe w ten sposób, aby wyniki te odpowiadały wynikom, jakie byłyby osiągnięte w 1960 r., gdyby nie zostały wprowadzone zmiany cen artykułów zaopatrzeniowych i taryf przewozowych.

2. W celu dokonania korekty, o której mowa w ust. 1 pkt 1), lit. b) składniki kosztów zostaną ustalone odrębnie.

§ 11. Niezależnie od korekt wyniku bilansowego, o których mowa w § 10, wyniki bilansowe przedsiębiorstw budowlano-montażowych podlegają zmniejszeniu o zysk osiągnięty na koniec 1960 r. wskutek niższej wartości robót w toku od zaplanowanej i skorygowanej o stopień wykonania rocznego planu produkcji budowlano-montażowej.

§ 12. Przy ustalaniu podstawy obliczeniowej funduszu zakładowego przedsiębiorstwa dokonują ponadto statystycznej korekty wyniku bilansowego z innych tytułów, przewidzianych w art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. nr 13, poz. 78).

§ 13. Przy porównaniu zysku osiągniętego z zyskiem planowanym dla celów, o których mowa w § 2, ust. 2 i 3 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1960 r., przedsiębiorstwa przyjmują jako zysk osiągnięty — zysk skorygowany w myśl przepisów § 10—12 zarządzenia, a jako zysk planowany — zysk ustalony w zatwierdzonym planie techniczno-ekonomicznym, sporządzonym w cenach obowiązujących przed dniem 1 lipca 1960 r. i uwzględniającym skutki wprowadzenia systemu rozliczeń za zakończone elementy obiektów budowlanych.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwa tworzą fundusz zakładowy według zasad, określonych w niniejszym zarządzeniu za okres od dnia 1 kwietnia do dnia 31 grudnia 1960 r.

2. Przedsiębiorstwa mogą dokonać pierwszej wypłaty zaliczkowej, określonej w art. 10 powołanej w § 12 ustawy — po upływie kwartału kończącego się dniem 30 września 1960 r.

§ 15. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1960 r.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia nr 260 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 9 grudnia 1960 r.

WYKAZ STAWEK ODPISÓW NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY

dla przedsiębiorstw budownictwa terenowego podległych radom narodowym, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

L.p.	Jednostka organizacyjna	Stawki odpisów funduszu zakładowego w % % odzysku
1.	Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Białymstoku	48,2
2.	Zjednoczenie Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Bydgoszczy	18,5
3.	Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Gdańsku	25,3
4.	Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Katowicach	18,5
5.	Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Kielcach	21,5
6.	Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Koszalinie	24,5
7.	Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Krakowie	28,0
8.	Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Lublinie	36,0
9.	Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Łodzi	19,0
10.	Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Olsztynie	29,6
11.	Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Opolu	20,0
12.	Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Poznaniu	20,5
13.	Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Rzeszowie	34,7
14.	Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Szczecinie	26,9
15.	Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Warszawie	26,5
16.	Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego we Wrocławiu	45,0
17.	Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Zielonej Górze	26,4
18.	Śląski Zarząd Budownictwa Miejskiego — Katowice	11,1

108.

OKÓLNIK nr 65 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 6 grudnia 1960 r.

w sprawie kontroli wykorzystania służbowych samochodów osobowych

(znak: MET3-1-20/60)

Kontrole wykorzystania służbowych samochodów osobowych m.in. należących do jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, przeprowadzane przez organa resortu komunikacji, wskazują, że w służbowych samochodach osobowych bardzo często przewożone są osoby do tego nie uprawnione.

Wynika z tego, że:

1) brak jest kontroli wykorzystania służbowych samochodów osobowych z punktu widzenia legalności faktycznie dokonywanych przewozów przez osoby upoważnione do dysponowania tymi pojazdami,

2) nie przestrzegane są przepisy w zakresie właściwej eksploatacji i użytkowania samochodów osobowych, a w szczególności:

a) zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 listopada 1957 r. w sprawie gospodarowania służbowymi pojazdami samochodowymi i zasad ich użytkowania (Mon. Pol. nr 98, poz. 571),

b) polecenie służbowe nr 20 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 sierpnia 1957 r. w sprawie ograniczenia wydatków na utrzymanie osobowego transportu samochodowego w jednostkach budżetowych i przedsiębiorstwach działających na zasadach rozrachunku gospodarczego (Dz. Urz. MBiPMB nr 4, poz. 32).

W związku z powyższym oraz stosownie do pisma okólnego nr 228 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1960 r. w sprawie kontroli wykorzystania służbowych samochodów osobowych ustala się, co następuje:

1. Zobowiązuje się dyrektorów jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do zwiększenia nadzoru nad wykorzystaniem służbowych samochodów osobowych i przestrzegania przepisów w tym zakresie, a w szczególności do:

   1) wydania zakazu korzystania z samochodów osobowych dla innych celów, niż służbowe,

   2) zaostrzenia kontroli wyjazdów i powrotów samochodów osobowych z miejsca i do miejsca garażowania,

   3) niewydawania zezwoleń na garażowanie pojazdów w miejscach, gdzie nie jest zabezpieczona kontrola wyjazdów i powrotów służbowych samochodów osobowych,

   4) przeprowadzania kontroli celowości wykorzystania służbowych samochodów osobowych,

   5) przestrzegania i kontrolowania prawidłowego prowadzenia obowiązującej dokumentacji eksploatacyjnej,

   6) pouczenia wszystkich kierowców służbowych samochodów osobowych, że w przypadku stwierdzenia nielegalnego przewozu osób służbowym samochodem osobowym — kierowcy tego pojazdu będzie odebrane pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

2. W przypadku stwierdzenia niedostatecznej kontroli pracy kierowców samochodów osobowych, w wyniku czego nastąpił przewóz osób do tego nieuprawnionych, jednostka dysponująca tym samochodem zostanie pozbawiona etatu samochodowego.

3. Jednostki organizacyjne resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych prześlą w terminie do dnia 15 stycznia 1961 r. do Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Mechaniki, Energetyki i Transportu informacje o środkach, zastosowanych dla zapewnienia właściwego wykorzystania służbowych samochodów osobowych.

4. Okólnik w chodzi w życie z dniem 15 grudnia 1960 r.

MINISTER
M. Olewiński

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w nr 53 z 1.XII.60 r. **poz. 304** ustawę z 16.XI.60 r. o zmianach w budżecie Państwa na rok 1960;

poz. 305 rozporządzenie Rady Ministrów z 4.X.60 r. w sprawie wysokości kaucji oraz warunków wynajmowania lokali mieszkalnych w domach nowych i odbudowanych;

w nr 54 z 8.XII.60 r: **poz. 311** ustawę z 2.XII.60 r. o kolejach.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

w nr 87 z 28.XI.60 r. **poz. 396** zarządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z 8.XI.60 r. w sprawie branżowych warunków dostaw łożysk rocznych i ich części;

w nr 88 z 3.XII.60 r. **poz. 398** zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 15.X.60 r. uzupełniające zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 21.VI.60 r. w sprawie kosztorysów i rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wykonywane w drugim półroczu 1960 r.;

poz. 399 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 14.XI.60 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych;

w nr 89 z 7.XII.60 r. **poz. 403** zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 25.X.60 r. zmieniające zarządzenie z dnia 17.VI.60 r. w sprawie ustanowienia roku kalendarzowego jako roku obrachunkowego w budownictwie;

poz. 404 zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 23.XI.60 r. w sprawie ustalenia odległości transportu zewnętrznego materiałów dla celów kosztorysowania robót budowlano-montażowych.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

nr 253 z 30.XI.60 r. znak: OR1/31/60 w sprawie zmian w strukturze organizacyjnej Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;

nr 254 z 1.XII.60 r. znak OR3-52/60 w sprawie przekazania cegielni Rychlinek i cegielni Kamienna wieś kościelna, w woj. wrocławskim, pow. Zgorzelec;

nr 256 z 6.XII.60 r. znak: OR4-61-5/60 w sprawie zmiany zarządzenia o połączeniu przedsiębiorstw: Będzińskie Zakłady Kruszyw Mineralnych i Jeleniogórskie Kopalnie Surowców Mineralnych;

nr 259 z 9.XII.60 r. znak: OR3-52/60 w sprawie przekazania Społecznego Przedsiębiorstwa Budowlanego Oddziału 2 w Łodzi Wojewódzkiej Radzie Narodowej w Łodzi.

Zarządzenie Ministów: Handlu Zagranicznego oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

z 5.XII.60 r. znak: ME 60 w sprawie zabezpieczenia obsługi technicznej eksportowanych maszyn, urządzeń, aparatów sprzętu transportowego oraz kompletnych obiektów przemysłowych.

Okólniki Ministra:

nr 66 z 9.XII.60 r. znak: GM/1/60 w sprawie udziału w Krajowej Naradzie Współzawodnictwa Pracy w Budownictwie i Przemyśle Materiałów Budowlanych;

nr 67 z 9.XII.60 r. znak: GM/2/39/R/60 w sprawie zakończenia postępowania związanego z nacjonalizacją przedsiębiorstw.

Pisma okólne Ministerstwa:

nr 47 z 30.XI.60 r. znak: BG1/W-77/60 w sprawie likwidacji zaliczek na koszty podróży;

nr 48 z 2.XII.60 r. znak: OR4-61-01/60 w sprawie współpracy departamentów ze zjednoczeniami i zarządami.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Warszawa, ul. Żurawia 3/5
Telefon Redakcji:
Centrala 21-05 wewn. 585
Telefon Administracji:
Centrala 21-05 wewn. 424

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna zł 42,—. Cena pojedynczych egzemplarzy niezależnie od objętości zł 2,—. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, — Biuro Budżetowo-Gospodarcze nr 1529-91-867, cz. 6, Dz. 5. Rozdz. 19".

Cena zł 2.

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Zakł. Graf. „Tamka", W-wa. Nakład 7600. Zam. 2408/60. S-32.